

Zlatko Šfarić
Dario Novak
Davorin Babić

ANALIZA OCJENA STUDENATA IZ APLIKATIVNOG DIJELA PROGRAMA KOLEGIJA KINEZIOLOŠKA METODIKA U AKADEMSKOJ 2006./07. GODINI

1. UVOD

Kineziološka metodika je znanost koja proučava zakonitosti odgoja i obrazovanja u tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi (Findak, 1999). Temeljni uvjet za strukturiranje plana i programa iz Kineziološke metodike predstavlja plan i program TZK-a za djecu predškolske dobi, učenike osnovne i srednje škole i studente. Program Kineziološke metodike je strukturiran s dva aspekta, jednog **teorijskog** sa zadaćom upoznavanja s metodičkim zakonitostima, njihovim teorijskim i praktičnim aspektima i drugog **aplikativnog**, koji ima za zadaću osposobljavanje studenata za praktično izvođenje svih organizacijskih oblika rada. Teorijski dio obuhvaća, uz održavanje teorijskih predavanja i izradu različitog metodičkog materijala, dok aplikativni dio obuhvaća posredno i neposredno sudjelovanje studenata u izvođenju odgojno – obrazovnih programa u svim razinama školstva. Unutar ovog dijela programa u osnovnim školama razlikuju se javna, individualna predavanja i stručno - pedagoška praksa studenata.

Javna predavanja jedan su od oblika praktično – obrazovnog rada u sklopu redovite nastave. Cilj je javnih predavanja da studenti izvode sat tjelesne i zdravstvene kulture uz nazočnost nastavnika Kineziološke metodike i studenata iz skupine kojoj pripada. Individualna predavanja su jedan od oblika praktično – obrazovnog rada koji se provodi izvan redovite nastave. Cilj je ovih predavanja da studenti povećaju broj samostalnih izvođenja sati tjelesne i zdravstvene kulture. Studenti izvode individualna predavanja uz nazočnost nastavnika – mentora. Stručno – pedagoška praksa u školama jedan je od oblika praktično – obrazovnog dijela koja ima za cilj da se studenti upoznaju s cjelokupnim odgojno – obrazovnim procesom, odnosno sa svim organizacijskim oblicima rada koje se provode u osnovnoj školi. Studenti izvode stručno – pedagošku praksu u suradnji s nastavnikom – mentorom, odnosno školom s kojom su uspostavili osobni kontakt (Findak, Neljak, Šfarić, 2003.).

Cilj ovog istraživanja je utvrditi stanje ocjena kod studenata i studentica VI. semestra treće godine Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj 2006./07. godini.

2. METODE RADA

Uzorak varijabli čine javna i individualna predavanja, te stručno-pedagoška praksa. Suradnici koji sudjeluju u provedbi svih studentskih obveza dobro su instruirani za ocjenjivanje rada studenata i studentica. Sve aktivnosti koje studenti i studentice realiziraju morale su biti ocjenjene brojačano od 1 do 5.

Ukupan uzorak ispitanika sastojao se od 209 studenata (158 studenata i 51 studentica) redovito upisanih u VI. semestar treće godine studija u akademskoj 2006./07. godini.

Za potrebe analize korišten je programski paket *Statistica for Windows 7.0*, a izračunati su osnovni deskriptivni statistički parametri: aritmetička sredina (AS) i standardna devijacija (SD), te pojedinačne frekvencije (f) i postotak (%).

3. REZULTATI I DISKUSIJA

Tablica 1. Osnovni deskriptivni statistički parametri za sve ispitanike ($N = 209$), studente ($N = 158$) i studentice ($N = 51$)

Obveze studenata/ica	AS±SD ukupno	AS±SD studenti	AS±SD studentice
Javno predavanje	3,66±0,64	3,56±0,56	3,98±0,76
Individualno predavanje	4,40±0,65	4,39±0,66	4,41±0,63
Pedagoška praksa	4,86±0,34	4,86±0,34	4,86±0,34

U Tablici 1. prikazani su osnovni deskriptivni statistički parametri za sve ispitanike ukupno te posebno za studente i studentice. Mogu se uočiti razlike u aritmetičkim sredinama svih varijabla koje su uključene u istraživanje. Primjerice, prosječna ocjena studenata za javno predavanje (3,66), značajno se razlikuje od individualnog (4,40), te od ocjene dobivene za obavljanu pedagošku praksu (4,86). Kod studentica mogu se uočiti nešto više prosječne ocjene za javno (3,98) i individualno predavanje (4,41) od istih ocjena kod studenata, dok za obavljanu stručno - pedagošku praksu imaju istu prosječnu ocjenu kao i studenti (4,86). Razlog ovako neujednačenim ocjenama može biti kriterij tijekom ocjenjivanja navedenih varijabli. Naime, iako je kriterij ocjenjivanja unaprijed dogovoren sa suradnicima na kolegiju, očito je da se zbog specifične prirode ocjenjivanja nije bilo moguće pridržavati svih navedenih kriterija stoga su i dobivene očekivane razlike u ocjenama.

Tablica 2. *Frekvencije i postotci ocjena s javnih predavanja*

Ocjene	UKUPNO		STUDENTI		STUDENTICE	
	f	%	f	%	f	%
1	0	0	0	0	0	0
2	7	2,33	6	3,79	1	1,96
3	69	23,00	57	36,07	12	23,52
4	120	40,00	95	60,12	25	49,01
5	13	4,33	0	0	13	25,49

U Tablici 2. su prikazani frekvencije i postotci ocjena dobivenih s javnih predavanja za studente i studentice. Sva javna predavanja su provedena u odabranim školama u gradu Zagrebu koje zadovoljavaju uvjetima da bi se predavanja uopće mogla provoditi. To podrazumijeva prvo, da je profesor tjelesne i zdravstvene kulture iz odabrane škole suradnik na kolegiju Kineziološka metodika, drugo, da škola posjeduje adekvatnu sportsku dvoranu koja može zaprimiti skupinu od 15-ak studenata, i treće, da su učenici pripremljeni za dolazak većeg broja studenata od kojih će jedan s njima provesti sat TZK-a. Iz Tablice 2. može se iščitati da je najveći postotak studenata i studentica s dobivenom ocjenom – vrlo dobar (40%), zatim s ocjenom – dobar (23%), dok ih je najmanje s dobivenom ocjenom – dovoljan (2,33%). Gledajući prema spolu, rezultati su slični, no zanimljivo je uočiti da povećani postotak studentica (25,49%) dobiva ocjenu – odličan na javnim predavanjima, dok kod studenata takve ocjene nema. Ocjenjivanje javnih predavanja obavlja isključivo nastavnici s kolegija i vanjski stručni suradnici koji su za to prošli adekvatnu proceduru izbora na fakultetu.

Tablica 3. *Frekvencije i postotci ocjena s individualnih predavanja*

Ocjene	UKUPNO		STUDENTI		STUDENTICE	
	f	%	f	%	f	%
1	0	0	0	0	0	0
2	0	0	0	0	0	0
3	20	9,56	16	10,12	4	7,84
4	85	40,66	63	39,87	22	43,13
5	104	49,76	79	50,00	25	49,01

U Tablici 3. prikazane su frekvencije ocjena i postotci ocjena dobivene s individualnog predavanja. Kao što se može iščitati iz Tablice, najveći postotak studenata i studentica je s dobivenom ocjenom – odličan (49,76%), zatim s ocjenom

– vrlo dobar (40,66%), a onda s ocjenom – dovoljan (9,56%). Takav je trend ocjena i prema spolu. Zanimljivost je da nema ocjena – nedovoljan, niti kod studenata, niti kod studentica, što može uputiti na blagi kriterij prilikom ocjenjivanja. Pri ocjenjivanju individualnih predavanja sudjeluju isključivo nastavnici - mentori na kolegiju Kineziološka metodika, dakle profesori tjelesne i zdravstvene kulture u čijoj se školi provodi individualno predavanje.

Tablica 4. *Frekvencije i postotci ocjena sa stručno - pedagoške prakse*

Ocjene	UKUPNO		STUDENTI		STUDENTICE	
	f	%	f	%	f	%
1	0	0	0	0	0	0
2	0	0	0	0	0	0
3	0	0	0	0	0	0
4	29	13,87	22	13,92	7	13,72
5	180	86,12	136	86,07	44	86,27

U Tablici 4. nalaze se ocjene koje su studenti i studentice dobili prilikom obavljanja njihove stručno - pedagoške prakse. Praksa je bila realizirana tijekom dva tjedna u ukupnom fondu od 32 sata. Profesori TZK-a su ocijenili s ocjenom - odličan ukupno 180 studenata (86,12%), a s ocjenom - vrlo dobar 29 studenata (13,87%). Ocjene - odličan najčešće su, gledajući i prema spolu. Kod studenata, ocjenu odličan dobilo je 136 studenata (86,07%), dok je studentica 44 s ocjenom – odličan (86,27%). Može se zaključiti da su ostvarene ocjene odraz predznanja studenata koje su stekli prilikom teorijskih predavanja i vježbi na fakultetu, ali i provodeći javna i individualna predavanja koja prethode stručno - pedagoškoj praksi. U budućnosti treba posvetiti vremena odabiru suradnika koji će sudjelovati u ocjenjivanju prakse studenata, budući da trenutno studenti sami biraju školu u kojoj će provesti svoju praksu i mentora.

4. ZAKLJUČAK

Primarni cilj ovog istraživanja bio je utvrditi stanje ocjena kod studenata i studentica VI. semestra treće godine Kineziološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj 2006./07. godini. Na osnovi odrađene analize, može se zaključiti da:

- studenti i studentice nabolje ocjene dobivaju prilikom odrađivanja stručno - pedagoške prakse,
- zatim prilikom odrade individualnih predavanja,
- dok najlošije rezultate postižu prilikom odrade javnih predavanja.

S obzirom na to da su ocjene iz aplikativnog dijela programa kolegija Kineziološka metodika u akademskoj 2006./07. godini vrlo heterogene, autori su mišljenja kako bi valjalo organizirati češća viđenja sa svim suradnicima na kolegiju kako bi se kriteriji ujednačili i na taj način smanjili disperziju ocjena.

5. LITERATURA

1. Findak, V., D. Metikoš i M. Mraković (1992.). Kineziološki priručnik za učitelje. Zagreb: Hrvatski pedagoško-književni zbor.
2. Findak, V. (1999.). Metodika tjelesne i zdravstvene kulture. Zagreb: Školska knjiga.
3. Dizdar, D., Maršić, T. (2000.). Priručnik za korištenje programskog sustava Statistica 5.0. Zagreb: Dizdor.
4. Findak, V., Neljak, B., Šafarić, Z. (2003.). Kineziološka metodika – vježbe. Zagreb: Kineziološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu.